N:o 49.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1888, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående aflöningsstat för tjenstepersonalen vid folkskolelärarnes pensionsinrättning m. m.

(1:a U. A.)

Under åberopande af bifogadt utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden den 31 december 1887 har Kongl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten proposition af samma dag (n:o 23) föreslagit Riksdagen

att godkänna den i statsrådsprotokollet intagna aflöningsstat för den vid folkskolelärarnes pensionsinrättning, folkskolelärarnes enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa anstälda personal, att jemte de till aflöningsstaten hörande bestämmelser tillämpas från och med år 1889;

att medgifva, att för nämnda stats tillämpning må af folkskolelärarnes pensionsinrättnings tillgångar användas från och med år 1889 högst 2,000 kronor årligen utöfver hvad till förvaltningskostnaders bestridande redan är från pensionsinrättningen anvisadt;

att medgifva, att de vid dessa kassor anstälde tjenstemän och vaktmästare må, på i statsrådsprotokollet angifna vilkor, undfå pension från folkskolelärarnes pensionsinrättning till belopp motsvarande deras lön;

att, för beredande af sådan pension, det såsom bidrag till folkskolelärares pensionering för närvarande utgående belopp, 356,500 kronor, må höjas till 357,427 kronor, eller med 927 kronor;

att medgifva, att för pensionering af afliden tjenstinnehafvares eller pensionärs enka och barn må, under iakttagande af i statsrådsprotokollet omförmälda vilkor, tillämpas föreskrifterna i gällande reglemente för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa; samt

att, för beredande af sistnämnda pension, det såsom bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m. för närvarande utgående belopp, 68,471 kronor, må höjas till 68,816 kronor, eller med 345 kronor.

Till ofvannämnda statsrådsprotokoll har chefen för ecklesiastikdepartementet meddelat, att direktionen öfver folkskolelärarnes pensionsinrättning, som tillika hade sig ombetrodd förvaltningen af folkskolelärarnes enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa, i skrifvelse den 27 september 1887 hos Kongl. Maj:t gjort framställning *dels* om vissa ändringar i aflöningen åt de för dessa kassors förvaltning anstälde tjenstemän och vaktmästare m. m., *dels ock* om beredande af pensionsrätt såväl för desse tjensteinnehafvare som för deras enkor och barn.

Enligt nu gällande bestämmelser, meddelade, i hvad de afsåge folkskolelärarnes pensionsinrättning samt folkskolelärarnes enke- och pupillkassa, den 15 oktober 1875 och, i hvad de afsåge elementarlärarnes enke- och pupillkassa, den 20 december 1878, utginge:

	från folkskolelärarnes pensionsinrättning samt folkskolelärarnes enke- och pupillkassa	från elementarlärarnes enke- och pupillkassa	Summa
1) Årliga arfvoden till:	kronor	kronor	kronor
direktionens ordförande	1,000: —	500: —	1,500: —
två direktionsledamöter tillhopa	1,600: —	800: —	2,400: —
kamreraren	4,000: —	1,500: —	5,500: —
sekreteraren och ombudsmannen	1,200: —	600: —	1,800: —
kassören och bokhållaren	2,500: —	500: —	3,000: —
vaktmästaren (åtnjöte tillika förmånen af fri bostad och vedbrand).	700: —	100: —	800: —
2) årliga förvaltningskostnader, hyra för embetslokal, skrifmaterialier, ved, ljus, extra biträden, renskrifning m. m.	2,000: —	1,000: —	3,000: —
Summa	13,000: —	5,000: —	18,000: —

De anslag, som till förvaltningsutgifternas bestridande vore af Riksdagen anvisade, utgjorde:

för folkskolelärarnes pensionsinrättning: räntan å pensionsinrättningens till 200,000 kronor beräknade grundkapital à 5 procent kr. 10,000: —
för folkskolelärarnes enke- och pupillkassa: ett i årsanslaget till kassan, 63,500 kronor, ingående belopp af „ 3,000: —
för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa: likaledes i årsanslaget, 68,471 kronor, ingående „ 5,000: —
eller tillsammans kr. 18,000: —

Direktionen, som redan vid ett föregående tillfälle fäst Kongl. Maj:ts uppmärksamhet derå, att, i följd af de alltjemt ökade göromålen inom kassorna, en tillökning i förvaltningsanslaget snart blefve erforderlig, hade i ofvanberörda skrifvelse anhållit, att, utöfver nämnda 18,000 kronor, ett belopp af 2,000 kronor årligen måtte få användas till förvaltningsutgifternas bestridande.

Till stöd för denna framställning hade direktionen för att ådagalägga göromålens tillväxt meddelat, att under tiden från år 1879, då senast fastställda aflöningsstat började tillämpas, till och med år 1886:

delegarnes antal i de tre kassorna ökats från 7,818 till 9,833 eller med 38,8 procent.

pensionärernas antal från 665 till 1,214 eller med 82,3 procent;

de årliga pensioneringssummorna från 241,176 kronor 50 öre till 447,759 kronor 21 öre eller med 85,6 procent; samt

fondernas belopp från 3,309,371 kronor 24 öre till 8,219,744 kronor 82 öre eller med 148,3 procent.

Vidare hade direktionen gjort en jemförelse mellan ifrågavarande tre kassor och andra till samma slag hänförliga anstalter, nemligen arméns pensionskassa och civilstatens pensionsinrättning i förening med de till båda dessa anstalter hörande enke- och pupillkassor samt presterskapets enke- och pupillkassa och i detta afseende hufvudsakligen anfört:

att antalet delegare uti ifrågavarande tre kassor vore icke oväsentligt större än i arméns kassor, mera än dubbelt så stort som i civilstatens och nära fyra gånger så stort som i presterskapets kassa;

att pensionärernas antal vore mindre uti ifrågavarande tre kassor än i arméns och civilstatens kassor, men ungefär tre gånger så stort som i presterskapets enke- och pupillkassa;

att det årligen utgående pensionsbeloppet visserligen uti ifrågavarande tre kassor vore betydligt mindre än i arméns kassor och med omkring 50,000 kronor understege det från civilstatens kassor utgående, men deremot ungefär tre gånger öfverstege det från presterskapets kassor utgående beloppet;

att fonderna i civilstatens kassor öfversköte ifrågavarande tre

kassors fonder med omkring en million kronor, men att hvardera af de båda andra inrättningarnas fonder understege sistnämnda tre kassors fonder med omkring två millioner kronor;

att deremot förvaltningskostnaderna — oberäknadt arfvodena till direktionernas ordförande och ledamöter samt utgifterna för expenser — utgjorde för arméns kassor 28,100 kronor, för civilstatens 24,500 kronor, för presterskapets enke- och pupillkassa 12,800 kronor samt för ifrågavarande tre kassor endast 12,500 kronor.

På grund af dessa förhållanden hade direktionen ansett det vara tillräckligt ådagalagdt, att den föreslagna förhöjningen, 2,000 kronor, vore af behof och billighet påkallad.

Beträffande användningen af detta belopp hade direktionen hemstält, att de vid ifrågavarande tre kassor anstälde tjenstemän måtte tilldelas hvar och en ett *ålderstillägg* efter fem års tjenstgöring i graden, nemligen:

kamreraren samt kassörer och bokhållaren hvardera ett å 500 kronor eller tillhopa	1,000: —	och
sekreteraren och ombudsmannen ett å	200: —	samt
att anslaget till expenser m. m. måtte förhöjas med	800: —	
Kronor	2,000: —	

Såsom skäl för att låta tjenstemännen endast under form af ålderstillägg komma i åtnjutande af löneförbättring, hade direktionen åberopat, bland annat, vigten af att, så vidt möjligt, vid sina befattningar fästa de tjenstemän, som visat sig ega de insigter och egenskaper i öfrigt, som för handhafvande af kassornas göromål kräfdes.

Angående behöfligheten af den ifrågasatta förhöjningen i anslaget till expenser m. m. med 800 kronor, hvarigenom detta anslag skulle ökas från 3,000 till 3,800 kronor, hade direktionen anfört, att utgifter af detta slag tydligen måste växa i samma mån som inrättningarnas verksamhet växte; att det nuvarande anslaget för öfrigt, oaktadt all sparsamhet, långt före detta skulle varit otillräckligt, derest det icke år 1876 lyckats direktionen att inköpa en välbelägen fastighet i hufvudstaden för ett sådant pris, att direktionen ända till år 1886 kunnat genom afkastningen deraf bereda pensionsinrättningen icke blott full ränta å det i fastigheten nedlagda kapital, utan derutöfver hyresfri embetslokal och vaktmästarebostad, hvarför expensmedelsanslaget icke behöft belastas med utgift för hyra; men att det emellertid ville synas, som skulle detta gynsamma förhållande icke komma att fortfara, då den lokal, hvarmed pensionsinrättningen intill senaste tid kunnat, om ock med svårighet, åtnöjas, visat sig allt mera otillräcklig och måst

utvidgas, hvartill komme att nedgången i hyrorna inom hufvudstaden gåfve anledning att befara, att egendomens afkastning skulle i någon mån minskas, åtminstone under den närmaste framtiden.

I fråga om beredande af medel till den afsedda förhöjningen i det årliga förvaltningsbidraget med 2,000 kronor eller från 10,000 kronor till 12,000 kronor hade direktionen andragit, att tillgångar dertill funnes, så att något ytterligare anslag från statsverket icke erfordrades.

Emedan det årliga anslag, som anvisats till förvaltningskostnader vid folkskolelärarnes pensionsinrättning, under de första åren af dess verksamhet varit mer än tillräckligt och jemväl från år 1876, då folkskolelärarnes enke- och pupillkassa tillkommit, intill de senaste åren lemnat något öfverskott, hade besparingar till, räntor oberäknade, sammanlagdt belopp af 32,800 kronor 74 öre kunnat ske, hvilket belopp kommit inrättningens kapital till godo.

Då, derest ny lönestat blefve fastställd för folkskolelärarnes pensionsinrättning, folkskolelärarnes enke- och pupillkassa samt elementarlärarnes enke- och pupillkassa, aflöningarna för tjenstemännen och vaktmästaren borde uppföras på ordinarie stat med fördelning, enligt vanliga grunder, i lön och tjenstgöringspenningar och ej, såsom hittills, utgå i form af arfvoden, hade direktionen afgifvit förslag till stat för dessa kassor. I hufvudsaklig öfverensstämmelse med detta förslag skulle staten lydа sålunda:

	Lön. Kronor.	Tjenstgöringspenningar. Kronor.	Summa Kronor.	
1 ordförande och 2 ledamöter i direktionen, arfvoden att såsom hittills fördelas enligt Eders Kongl. Maj:ts bestämmande			3,900	
1 kamrerare	4,000	1,500	5,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr.
1 kassör och bokhållare	2,000	1,000	3,000	
1 sekreterare och ombudsman	1,200	600	1,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr.
1 vaktmästare (åtnjuter derjemte förmånen af fri bostad och vedbrand).	500	200	700	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr.
Till extra biträden, renskrifning, ved, ljus, städning, skrifmaterialier m. m.			3,800	

Tillika hade direktionen hemstält, att beträffande vilkoren för åtnjutande af de nya löneförmånerna och angående rätt till semester måtte meddelas enahanda bestämmelser, som vid de på senare tider verkstälda löneregleringar blifvit i allmänhet stadgade, samt att, då tjenstemännen, enligt hittills gällande föreskrifter, kunnat endast på förordnande tillsättas, den tid de innehaft sina befattningar måtte få räknas dem till godo såsom ordinarie tjenstetid.

Beträffande direktionens framställning om beredande af rätt till pension så väl för de vid ifrågavarande kassor anstälde tjenstemän och vaktmästare som för deras enkor och barn hade direktionen erinrat, att en af Kongl. Maj:t i detta syfte till 1886 års riksdag aflåten proposition af Riksdagen icke bifallits, såsom af riksdagsförhandlingarna syntes framgå, väsentligen af det skäl, att de ifrågavarande tjensteinnehafvarnes aflöningsförmåner icke blifvit af Riksdagen pröfvade och på ordinarie stat uppförda, utan utginge blott såsom arfvoden, bestämda inom af Riksdagen anvisade anslag. Detta hinder för bifall till pensioneringen blefve nu undanröjdt, om den nya staten vunne godkännande.

Uti sitt till Kongl. Maj:t ingifna förslag hade direktionen hemstält, att bemälde tjensteinnehafvare måtte förklaras berättigade att, sedan de uppnått föreskrifna lefnads- och tjenstår, komma i åtnjutande af pension å allmänna indragningsstaten. Detta hade statskontoret, i ärendet hördt, på anförda skäl icke ansett lämpligt, hvarför direktionen anbefalts att inkomma med utredning om det bidrag af statsmedel, som kunde blifva erforderligt, derest folkskolelärarnes pensionsinrättning komme att öfvertaga pensioneringen och statsbidrag härtill erhölles från och med år 1889. I berörda hänseende hade direktionen meddelat, att under antagande af 65 lefnads- och 35 tjenstår såsom vilkor för pensions åtnjutande samt pensionernas utbetalande qvartalsvis, det årligen från början af år 1889 utgående bidraget af statsmedel, som för ifrågavarande ändamål skulle erfordras — beräknadt efter en räntefot af 4½ procent och med tillämpning af allmänna enke- och pupillkassans mortalitetserfarenhet samt i öfrigt i öfverensstämmelse med den af professor Lindhagen för den föregående framställningen i ämnet verkstälda utredning — komme att i jemnadt tal uppgå till 927 kronor.

I fråga om pensioneringen af desse tjenstinnehafvares enkor och barn hade direktionen återupptagit den framställning, som föranledde Kongl. Maj:ts proposition till 1886 års Riksdag derom, att rätt måtte medgifvas desse tjenstinnehafvare att vinna delaktighet i elementar-

lärarnes enke- och pupillkassa på de grunder, som då föreslogos och af Kongl. Maj:t gillades. (Se statsrådsprotokollet sid. 20 och 21.)

För åvägabringande af denna pensionering af tjenstinnehafvarnes enkor och barn skulle det i främsta rummet åligga tjenstinnehafvarne sjelfve att erlägga de i 6 § af det för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa gällande reglemente för delegare i kassan stadgade årsafgifter eller 2 procent af den egentliga lönen jemte ålderstillägget. Hvad utöfver dessa årliga bidrag erfordrades borde utgå af statsmedel, i likhet med hvad som skedde för pensioneringen af bemälde lärares enkor och barn. Beträffande det af statsmedel erforderliga tillskottet, beräknades detta af direktionen i dess föregående framställning till 345 kronor årligen, på grund af en utaf professorn Lindhagen verkställd utredning, hvilket tillskott äfven nu kunde anses tillräckligt.

Direktionens framställningar har departementschefen ansett vara väl förtjenta af afseende. Sedan numera pensionsinrättningens verksamhet så betydligt utvecklats, att den toge den hufvudsakligaste delen af tjenstinnehafvarnes, särskildt kamrerarens och kassörens tid i anspråk, erfordrades, enligt departementschefens mening, med nödvändighet, att inrättningens tjenstepersonal icke ofta ombyttes. Ett synnerligt verksamt sätt att söka förekomma sådan vexling vore att bereda tjenstemän och betjening förmånen af ålderstillägg och pension samt betrygga deras efterlefvande från nöd.

I likhet med statskontoret har departementschefen ansett, att direktionens förslag att bereda tjenstemän och betjening pensionsrätt å allmänna indragningsstaten icke vore af beskaffenhet att böra bifallas, utan att pensioneringen borde besörjas af folkskolelärarnes pensionsinrättning, och denna inrättning för den skull beredas ökadt bidrag af statsmedel till det af direktionen uppgifna belopp.

Den i statsrådsprotokollet intagna aflöningsstaten har departementschefen hemstält att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att godkänna, hvarvid för kamreraren, kassören och bokhållaren, sekreteraren och ombudsmannen samt vaktmästaren borde gälla såsom vilkor för åtnjutande af de i staten angifna aflöningsförmåner:

1) att tjensteman skulle vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som framdeles kunde blifva stadgad;

2) att tjenstgöringspenningar finge uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, den senare utgörande en månad årligen, men skulle för den tid, han eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den, som tjensten förrättat;

3) att den, som af sjukdom hindrades att sin tjenst förrätta, egde

uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfinge ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, kunde förpligtas att under ledigheten, utöfver sina tjenstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordrades eller eljest pröfvades skäligt;

4) att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordrades för beredande af semester, tjensteman skulle vara skyldig att, om han förordnades till högre befattning, densamma mot åtnjutande i förstnämnda fall af de för befattningen anslagna tjenstgöringspenningar, men eljest af deremot svarande belopp, bestrida, dock ej längre än tre månader under ett år;

5) att den i staten angifna förhöjning af lönen efter fortsatt innehafvande af samma tjenst under fem år måtte inträda vid början af kalenderåret näst efter det, då nämnda tjenstålder uppnåtts, derest innehafvaren mera än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin eller, på grund af förordnande, annan af de i staten angifna tjenster samt blifvit för sin tjenstgöring väl vitsordad; dock att icke måtte afräknas den tid han åtnjutit semester; och borde löntagare tillgodoberäknas den tid, han före nämnda stats tillämpning på förordnande bestridt innehafvande tjenst;

6) att med kamrerarebefattningen icke måtte förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjenstebefattning, med mindre den funnes icke vara hinderlig för fullgörande af kamrerarebefattningen; dock att kamreraren, derest han, då staten började tillämpas, redan innehade annan tjenst, måtte densamma behålla, så länge den icke vore för hans tjenstgöring såsom kamrerare hinderlig; samt

7) att, hvad i näst föregående punkt stadgats rörande kamrerarebefattningen jemväl skulle gälla för kassören och bokhållaren, derest direktionen pröfvade sådant erforderligt.

Beträffande i öfrigt de af departementschefen föreslagna vilkor och bestämmelser för tjenstinnehafvarnes och deras enkors och barns rätt till pension får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet sid. 24 och 25.

På de i statsrådsprotokollet anförda skäl anser utskottet lämpligt att åt tjensteinnehafvarne vid pensionsinrättningen på ordinarie stat uppföras skäliga aflöningar med ålderstillägg äfvensom dem tillförsäkras pensionsrätt för sig och för sina enkor och barn.

Vid granskning af den utaf Kongl. Maj:t nu föreslagna staten har utskottet funnit densamma beträffande aflöningarna öfverensstämma med nu gällande bestämmelser för aflöning derutinnan att för hvardera af kamreraren, kassören och sekreteraren den föreslagna lönen tillhopa med tjenstgöringspenningarna uppgår till samma belopp som det de för närvarande åtnjuta i arfvode, men skilja sig från de nuvarande bestämmelserna deruti, att bemälde tjenstemän dessutom skulle efter 5 års tjenstgöring hafva rättighet till ålderstillägg: kamreraren och kassören å 500 kronor samt sekreteraren å 200 kronor, äfvensom deruti att, då vaktmästaren nu åtnjuter, utom förmånen af husrum och vedbrand, i arfvode 800 kronor om året, han enligt den föreslagna staten skulle, med bibehållande af berörda naturaförmåner, uppbära i lön 500 kronor och i tjenstgöringspenningar 200 kronor samt dessutom efter 5 års tjenstgöring 100 kronor i ålderstillägg. Vid pröfning af hvilka lönevilkor för pensionsinrättningens tjenstinnehafvare kunna finnas skäliga, anser utskottet emellertid, att man icke blott bör taga i betraktande, att pensionsinrättningens verksamhet i betydande grad utvecklats, utan äfven icke förglömma att de aflöningar, tjensteinnehafvarne uppburit sedan pensionsinrättningens stiftelse, under den första tiden af dess tillvaro varit mer än tillräckliga i förhållande till det arbete, pensionsinrättningen då tagit i anspråk. Och då nu såväl kamreraren som sekreteraren varit så länge anstälde vid pensionsinrättningen, att de genast blifva berättigade till de för dem föreslagna ålderstilläggen, anser utskottet, att de för dem föreslagna lönebeloppen böra nedsättas med lika stora belopp som de ifrågasatta ålderstilläggen eller för kamreraren till 3,500 kronor och för sekreteraren till 1,000 kronor, hvarigenom desse således icke komma att lida någon minskning i sina nuvarande lönevilkor. För kassören bör jemväl den föreslagna lönen nedsättas med beloppet af det ifrågasatta ålderstillägget eller från 2,000 kronor till 1,500 kronor; men då den nuvarande innehafvaren af kassörstjensten blifvit tillsatt först innevarande år och således icke nu kan komma i åtnjutande af ålderstillägget, vill utskottet tillstyrka, att det för denne tjensteman må stå fritt att ingå på den ordinarie staten eller tillsvidare qvarstå på förordnande.

I de för vaktmästaren föreslagna lönevilkoren finner utskottet icke skäl ifrågasätta någon förändring.

Genom att tjensteinnehafvarnes aflöningar uppföras på ordinarie stat och dem tillförsäkras pensionsrätt för sig och sina enkor och barn anser utskottet alla skäliga anspråk på förbättring i deras lönevilkor vara med hänsyn till det ökade arbetet tillmötesgångna.

Enär såväl det för beredande af pension åt de vid pensionsinrättningen anstälde tjenstemän och vaktmästare erforderliga tillskottet, 927 kronor, till det nuvarande bidraget till folkskolelärarnes pensionering, som det för beredande af pension åt afliden tjensteinnehafvares eller pensionärs enka och barn behöfliga tillskottet, 345 kronor, till nu utgående bidraget till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m., äro grundade på den af Kongl. Maj:t föreslagna aflöningsstaten, men utskottet deri föreslagit nedsättning beträffande tjenstemännens löner, är det uppenbart att berörda tillskott måste undergå deremot svarande minskning. En uträkning af de under sådana förhållanden erforderliga tillskottsbeloppen torde emellertid lämpligast verkställas af Kongl. Maj:t genom anlitande af sakkunnig person.

Hvad slutligen angår Kongl. Maj:ts framställning att för ifrågavarande stats tillämpning måtte af folkskolelärarnes pensionsinrättnings tillgångar användas från och med år 1889 högst 2,000 kronor årligen utöfver hvad till förvaltningskostnaders bestridande redan vore från pensionsinrättningen anvisadt, får utskottet beträffande den del af detta anslag eller 1,200 kronor, som skulle åtgå för beredande af föreslagna ålderstillägg, erinra, att enär utskottet föreslagit en minskning i tjenstemännens löner till motsvarande belopp, det till förvaltningskostnadernas bestridande från pensionsinrättningen redan anvisade anslaget lemnar tillgång till beredande af de föreslagna ålderstilläggen, hvadan således något ytterligare bidrag för detta ändamål icke synes erforderligt. Vidkommande åter öfriga 800 kronor, enligt direktionens och departementschefens förmenande behöfliga för bestridande af pensionsinrättningens ökade förvaltningskostnader, anser utskottet att behofvet af detta belopp mindre grundar sig på nu förevarande förhållanden än på i en framtid befarade, hvarföre utskottet icke finner skäl tillstyrka dess beviljande.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet:

att Riksdagen må på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts förevarande framställning,

a) *att* Riksdagen godkänner följande aflöningsstat för den vid folkskolelärarnes pensionsinrättning, folkskolelärarnes enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa anstälda personal:

	Lön. Kronor.	Tjenstgörings-penningar. Kronor.	Summa. Kronor.	
1 ordförande och 2 ledamöter i direktionen, arfvoden att såsom hittills fördelas enligt Kongl. Maj:ts bestämmande			3,900	
1 kamrerare	3,500	1,500	5,000	Ega hvardera rätt till ålderstillägg med 500 kronor efter 5 års väl vitsordad tjenstgöring.
1 kassör och bokhållare	1,500	1,000	2,500	
1 sekreterare och ombudsman	1,000	600	1,600	Eger rätt till ålderstillägg med 200 kronor efter 5 års väl vitsordad tjenstgöring.
1 vaktmästare ..... (åtnjuter derjemte förmånen af fri bostad och vedbrand).	500	200	700	Eger rätt till ålderstillägg med 100 kronor efter 5 års väl vitsordad tjenstgöring.
Till extra biträden, renskrifning, ved, ljus, städning, skrifmaterialier m. m.			3,000	

att jemte de i statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 31 december 1887 vid deri föreslagen aflöningsstat meddelade bestämmelser tillämpas från och med år 1889; dock med rätt för den nuvarande kassören och bokhållaren att, derest han så finner för godt, tillsvidare icke ingå på den nya staten;

b) *att* Riksdagen medgifver, att de vid kassorna anstälde tjenstemän och vaktmästare må, på i statsrådsprotokollet angifna vilkor, undfå pension från folkskolelärarnes pensionsinrättning till belopp motsvarande deras lön; och

beslutar, att för beredande af sådan pension, det såsom bidrag till folkskolelärares pensionering för närvarande utgående belopp, 356,500 kronor, höjes med det belopp, högst 927 kronor, som vid uträkning, verkställd på Kongl. Maj:ts föranstaltande af sakkunnig person, kan finnas erforderligt på grund af den förändrade lönestaten; samt

c) *att* Riksdagen medgifver, att för pensionering af afliden tjensteinnehafvares eller pensionärs enka och barn må, under iakttagande af i statsrådsprotokollet omförmälda vilkor, tillämpas föreskrifterna i gällande reglemente för lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa; och

beslutar, att för beredande af sistnämnda pension, det såsom bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m. för närvarande utgående belopp, 68,471 kronor, höjes med det belopp, högst 345 kronor, som vid uträkning, verkställd på Kongl. Maj:ts föranstaltande af sakkunnig person, kan finnas erforderligt på grund af den förändrade lönestaten.

Stockholm den 27 april 1888.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservation:

af herr *F. A. Boström*, som yrkat, att anslaget till extra biträden m. m. skulle, i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag, bestämmas till 3,800 kronor.

STOCKHOLM, ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG, 1888.